نگهداری انسولین

انسولین های کدر وشیری رنگ را بایستی قبل از مصرف و کشیدن آن به داخل سرنگ ، یا برگرداندن آرام ویال آن و غلطاندن در بین دو دست کاملاً مخلوط کرد . ویال اننسولین های کوتاه اثر و طولانی اثر که استفاده نمی شوند ، بایستی در یخچال نگهداری شود و از درجه حرارت زیاد بایستی پرهیز شود ؛ نباید اجازه داد که انسولین منجمد شود و نباید در معرض نور مستقیم خورشید و یا در ماشین داغ نگهداری شود . انسولینی که مورد استفاده قرار می گیرد در دمای طبیعی اتاق قرار داده شده تا تحریکات موضعی در محل تزریقات که ممکن است در اثر تزریق انسولین سرد ایجاد گردد با این عمل کاهش می یابد .

انتخاب سر سرنگ ها

سرنگ ها باید با غلظت انسولین مطابقت داشته باشند . امروزه سه نوع سرنگ انسولین ۱۰۰ واحدی در دسترس می باشند :

- سرنگ های یک میلی لیتری (یک سی سی) با گنجایش ۱۰۰ واحد انسولین
- سرنگ های نیم میلی لیتری با گنجایش ۵۰ واحد انسولین
- سرنگ های ۳/. میلی لیتری با گنجایش ۳۰ واحد انسولین

استفاده از سرنگ های کوچکتر به بیماران این اجازه را می دهد که مقادیر کم انسولین به دقت اندازه گیری کنند و به داخل سرنگ بکشند . بیمارانی که به مقادیر بیشتر انسولین

نیاز دارند ، بهتر است از سرنگ های بزرگتر استفاده کنند اگر چه انسولین هایی با غلظت ۵۰۰ واحدی (۵۰۰ واحد در هر میلی لیتر) نیز برای مقاصد اختصاصی تر (بیماران دچار مقاومت نسبت به انسولین و نیازمند تزریق مقادیر زیاد انسولین) تولید می شوند ولی به ندرت مورد استفاده قرار می گیرند .بیشتر سرنگ های انسولین دارای سر سوزنی با شماره ۲۷ تا ۲۹ می باشند که نیم اینچ طول دارند .

کشیدن انسولین

در بیشتر مقالات چاپ شده (نه همه ی آنها) ، به بیماران توصیه شده که معادل حجم انسولینی که می خواهند به داخل سرنگ بکشند ، هوا به داخل ویال تزریق کنند . دلیل آن ، پیشگیری از ایجاد خلاء داخل ویال است که ممکن است باعث ایجاد اختلال در کشیدن مقادیر مناسب انسولین به داخل سرنگ شود .

تزریق انسولین توسط خود بیمار

۱. با یک دست پوست محل تزریق را بکشید و ناحیه وسیعی را با انگشتتان بگیرید تا محل تزریق ثابت شود.

فشار دادن پوست

۲- با دست دیگر سرنگ را بردارید و مثل مداد در دست بگیرید . سوزن را به طور عمودی وارد پوست کنید

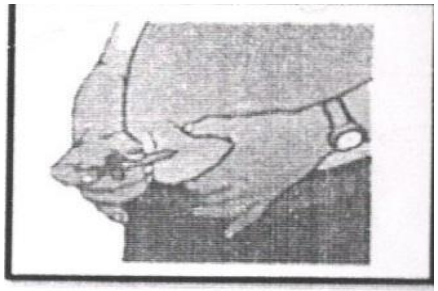

وارد کردن سر سوزن به داخل پوست

۳-برای تزریق انسولین ، پیستون را تا ته فشار دهید .

۴- سوزن را به طور مستقیم از پوست خارج کنید و پنبه را به مدت چند ثانیه روی محل تزریق فشار دهید .

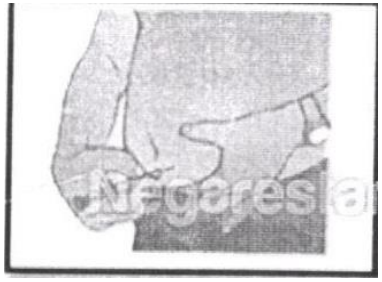

۵- از سرنگ های یک بار مصرف ، فقط یک بار استفاده نمایید و آن را درون یک ظرف پلاستیکی محکم (مثل ظرف خالی ماده سفید کننده بیندازید)

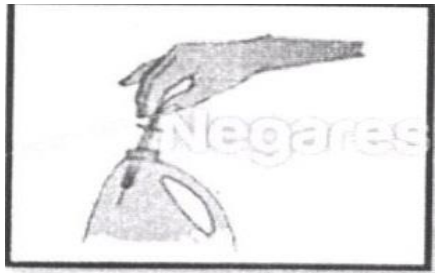

انتخاب محل تزریق و تغییر آن

چهار محل تزریق عمده تزریق عبارتند از : شکم ، بازو ها (سطح خلفی) ، ران ها (سطح قدامی) و باسن ، انسولین در برخی نواحی بدن سریعتر جذب می شود . سرعت جذب انسولین در شکم سریع تر بوده و در بازو ، ران و باسن به ترتیب کاهش می یابد . برای جلوگیری از تغییرات موضعی بافت چربی توصیه می شود که در یک ناحیه تشریحی ، محل تزریق طبق قاعده خاصی تغییر کند .

علاوه بر این به منظور ثابت نگه داشتن سرعت جذب انسولین باید بیماران را تشویق کرد که از تمام مناطق قابل تزریق یک ناحیه استفاده کنند و به طور تصادفی محل تزریق را تغییر ندهند . برای مثال بعضی از بیماران که برای تزریق فقط از ناحیه شکم استفاده می کنند ، هر تزریق را به فاصله نیم تا یک اینچ از تزریق قبلی انجام می دهند. روش دیگر ، استفاده از یک ناحیه مشخص در زمان مشخصی از روز است . برای مثال تزریق صبح در ناحیه شکم و تزریق عصر در بازوها یا ران ها انجام گیرد .

آماده کردن پوست

استفاده از الکل برای تمیز کردن پوست توصیه نمی شود ولی بیمارانی که قبلاً این تکنیک را یاد گرفته اند معمولاً به ان ادامه می دهند . آنها باید اجازه بدهند که پوست بعد از تمیز کردن با الکل خشک شود . اگر تزریق قبل از خشک شدن پوست انجام شود الکل ممکن است به داخل بافت رفته و موجب قرمزی موضع تزریق شود .

داخل کردن سوزن

در روشی صحیح انسولین به داخل بافت زیر جلدی تزریق می شود ، در صورتی که تزریق بسیار عمیق (داخل عضلانی) یا بسیار سطحی انجام گیرد ، ممکن است سرعت جذب تغییر کند .

یا من اسمه دواء و ذکره شفاء

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی
استان چهارمحال و بختیاری

عنوان :
راهنمای

نحوه تزریق انسولین

Email: kashani@skums.ac.ir

گرد آورنده و تنظیم : فاطمه آقابابایی
حمیده کریمی
تایید کننده : دکتر محبوبه تقی پور
کد پمفلت: KH/PE/IN/232
طراحی و تدوین : واحد آموزش
بازنگری : اردیبهشت ۱۴۰۲

زیر نظر واحد آموزش مرکز